

Václav Havel byl mužem slova a pera. Dávno předtím, než ve svém prvním prezidentském projevu oslovil obyvatelstvo větou „Naše země nevzkvétá“, objevil v sobě schopnost dříve a přesněji než jiní pojmenovat situaci, v které se společnost nacházela. V šedesátých letech lidé s nadšením chodili do divadel na jeho absurdní hry, v kterých tematizoval plytkost soudobého jazyka, především toho, kterým se snažila kontrolovat situaci tehdejší stranovláda.

V sedmdesátých letech, v nuceném disidentském ústraní, se vypracoval v brilantního esejistu, jehož hlavním tématem tentokrát byl především oportunismus takzvaného obyčejného člověka. Svou schopnost komplexně myslet a myšlené pregnantně formulovat Václav Havel osvědčil i za převratu v listopadu 1989. Udělala z něho vůdce revoluce. A kdo památuje roky, kdy byl prezidentem, ten si vzpomene, že i tehdy se na Havlova slova čekalo. Byl schopen vyjádřit, nač jiní pouze mysleli nebo co tušili. Vyjádřit to nejenom za sebe, ale i za ně.

Po mnoho let dokázal být člověkem, který slovy ostatní spojoval.

Jeho věty stále žijí v našem „povědomí“, což však někdy bývá život ošidný. Nezaručuje cizím myšlenkám, že si je necháme proniknout do svého srdce. Často „spěcháme“ a jen registrujeme to, co bychom právě tak mohli i vnímat... A tak je tato kniha výzvou ke zpomalení času. K zastavení nad stovkou Havlových výroků, tak jak v rozmezí víc než půlstoletí spoluutvářely historii naší země. Stejně jako u předchozího projektu 100 x TGM, na který 100 x Václav Havel navazuje, jsou i tentokrát prezidentovy myšlenky doplněny komentářem, který chce pomoci pochopit okolnosti jejich vzniku a hlavně naznačit, v čem mohou být užitečné dnes.

Pavel Kos